

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de avocata Angela Procopciuc în interesele Vitalii Vilkovski,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Leonid Ialău împotriva lui Vitali Vilkovski, privind obligarea restituirii încăperii, evacuarea din imobil, încasarea despăgubirii pentru prejudiciul moral și material, încasarea cheltuielilor de judecată,

și acțiunea reconvențională înaintată de Vitali Vilkovski împotriva lui Ialău Leonid, cu privire la declararea valabilității actului juridic de înstrăinare a porțiunii din imobil, recunoașterea dreptului de proprietate asupra încăperii cu destinație garaj și terenului, recunoașterea dreptului de retenție până la despăgubirea cheltuielilor investite și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 martie 2025 a Curții de Apel Nord

*(Dosarul nr. 2ra-386/25
NR. PIGD 2-19144163-01-2ra-19062025)*

Recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434. Art. 433 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Au examinat anterior cauza judecătorească:

Judecătoria Bălți, sediul central, jud. V. Schibin,
Curtea de Apel Nord, jud. E. Grumeza, N. Costăș, I. Parii

05 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de avocata Angela Procopciuc în interesele Vitalii Vilkovski,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judcători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 6 septembrie 2019, Leonid Ialău a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Vitali Vilkovski, solicitând obligarea pârâtului de a restitui încăperea nr. 3, cu suprafața de 19,14 m.p., din construcția capitală cu nr. cadastral XXX XXX, folosită cu destinație de garaj, amplasată în XXX XXX, evacuarea pârâtului și a bunurilor sale personale din acest imobil, încasarea prejudiciului moral, a prejudiciului material sub forma plății chiriei pentru ultimii trei ani, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, în urma organizării și desfășurării, la 23 noiembrie 2001, a licitației cu strigare privind bunul imobil reprezentat de clădirea depozitului situat în XXX XXX, a fost desemnat câștigător al licitației. Ulterior achitării prețului, bunul i-a fost adjudecat, iar la 5 decembrie 2001 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 9167 între Primăria mun. Bălți și Leonid Ialău, având ca obiect depozitul cu suprafața de 136,16 m.p., cu nr. cadastral XXX XXX. De asemenea, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 528 din 30 ianuarie 2002, reclamantul a procurat și terenul aferent construcției.

3. Reclamantul a susținut că imobilul adjudecat a fost replanificat în patru boxe separate, iar, deoarece la momentul achiziției nu avea nevoie de toate încăperile, boxele nr. 2, 3 și 4 au fost transmise în folosință gratuită vecinilor Biriuc Vladimir, Sozonov Serghei și Rotari Pavel, la solicitarea acestora, pentru a fi utilizate în calitate de garaje.

4. Potrivit reclamantului, în anul 2013 Rotari Pavel, care folosea boxa nr. 3, și-a schimbat locul de trai și a eliberat garajul, iar Vitali Vilkovski, în același an, ar fi ocupat samavolnic garajul respectiv, cu suprafața de 19,14 m.p.

5. Reclamantul a mai invocat că solicitările sale privind achitarea unei plăți lunare pentru chirie au fost ignorate, la fel ca și cererile de eliberare a garajului, motiv pentru care a depus plângere la poliție. Prin comunicatul nr. 34/23 19036 din 5 august 2019 al Inspectoratului de Poliție Bălți s-a indicat că faptele expuse în plângere s-au adeverit, fiind propusă soluționarea litigiului civil pe cale judecătorească.

6. Astfel, la 15 august 2019, reclamantul l-a notificat în scris pe pârât despre obligația de restituire a imobilului, însă nu a primit răspuns, motiv pentru care s-a adresat în instanța de judecată.

7. Invocând suportarea unui prejudiciu moral ca urmare a ocupării imobilului și a inconvenientelor create, cu trimitere la prevederile art. 1998 alin. (1), art. 2036 și art. 2037 din Codul civil, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului moral în sumă de 5.000 lei. De asemenea, a solicitat încasarea sumei de 10.950 lei cu titlu de plată a chiriei pentru ultimii trei ani anteriori adresării în judecată, reieșind din cuantumul de 10 lei pe zi, aplicat de parcările auto din mun. Bălți.

8. La 31 octombrie 2019, Vitali Vilkovski a înaintat acțiune reconvențională, solicitând declararea valabilității actului juridic de înstrăinare, prin vânzare-cumpărare, a încăperii nr. 3 din imobilul cu nr. cadastral XXX XXX și a terenului aferent acestei încăperi, cu nr. cadastral XXX XXX, folosită cu destinație de garaj, situată în XXX XXX, încheiat între Vitali Vilkovski și Leonid Ialău la 4 aprilie 2013, la prețul de 600 dolari SUA și 1.500 euro, echivalentul a 39.516 lei. Totodată, acesta a solicitat recunoașterea dreptului său de proprietate asupra încăperii nr. 3 și a terenului aferent, înregistrarea dreptului la organul cadastral din mun. Bălți, recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra aceluiași bun și încasarea cheltuielilor de judecată.

9. În motivarea acțiunii reconvenționale, Vitali Vilkovski a invocat că, în anul 2001, un grup de vecini, și anume Leonid Ialău, Biriuc Vladimir, Rotari Pavel și Sozonov Serghei, au hotărât să procure clădirea depozitului cu suprafața de 136,16 m.p., cu nr. cadastral XXX XXX, situată în XXX XXX, fiecare achitând câte 4.000 lei. Imobilul a fost procurat pe numele lui Leonid Ialău, însă a fost separat în patru boxe, de care fiecare dintre participanți se folosea separat, iar Leonid Ialău s-ar fi obligat să înregistreze încăperile pe numele fiecărui vecin, dar s-ar fi eschivat de la executarea acestei obligații.

10. Vitali Vilkovski a indicat că, în anul 2003, Rotari Pavel i-a vândut garajul, încăperea nr. 3, cu suprafața de 19,14 m.p., la prețul de 600 dolari SUA, iar din acel moment l-a posedat sub nume de proprietar timp de 16 ani. Acesta a mai menționat că a investit în imobil suma de 7.000 lei pentru repararea și reconstruirea garajului, inclusiv instalarea porții și a acoperișului.

11. Deoarece garajul nu era înregistrat pe numele lui Vitali Vilkovski, fostul proprietar Rotari Pavel i-ar fi propus să achite suplimentar o sumă de bani, având în vedere creșterea valorii imobilului, în caz contrar urmând să vândă garajul unei alte persoane. Vitali Vilkovski a susținut că, în aprilie 2013, ar fi transmis lui Rotari Pavel, prin intermediul lui Cucuruza Filip, suma de 1.500 euro. Rotari Pavel ar fi scris o recipisă datată cu 4 aprilie 2013 pe numele lui Leonid Ialău, prin care a menționat că nu are pretenții în privința încăperii, fapt care, potrivit acestuia, s-ar confirma și prin copiile materialului de control întocmit de poliție la 18 iulie 2019.

12. Vitali Vilkovski a mai susținut că, de la început, imobilul a fost gestionat doar de Rotari Pavel și nu s-a aflat în posesia lui Leonid Ialău. De asemenea, acesta a indicat că în fiecare an îi achita lui Leonid Ialău câte 50-70 lei pentru impozitul pe pământ.

13. În aceste condiții, Vitali Vilkovski a considerat că, prin posesia de bună-credință exercitată pe parcursul a mai mult de 16 ani, poate fi recunoscut proprietar al bunului prin efectul uzucapiunii. Totodată, a susținut valabilitatea actului juridic de vânzare-cumpărare privind achiziția imobilului în sumă de 39.516 lei, în condițiile pretinsei eschivări a vânzătorului de la autentificarea notarială a contractului.

14. La 30 decembrie 2020, Vitali Vilkovski a depus acțiune reconvențională suplimentară, prin care a solicitat recunoașterea dreptului său de retenție asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXX XXX, încăperea nr. 3 din XXX XXX, până la despăgubirea de către Leonid Ialău a cheltuielilor necesare și utile suportate, în valoare de 30.000 lei.

15. În motivarea acestei cereri, Vitali Vilkovski a invocat că, pe durata a peste 16 ani de posesie asupra garajului, a investit circa 50.000 lei, fiind efectuate, în perioada 2003-2018, lucrări capitale, inclusiv reconstruirea pereților exteriori, reparația interioară, tencuirea pereților, instalarea ușilor metalice, turnarea podelelor și prispelor, schimbarea acoperișului din foi de ardezie, instalarea gratiilor și a sticlei la geam. În temeiul art. 637 alin. (1) din Codul civil, acesta a invocat existența dreptului de retenție asupra garajului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

16. Prin hotărârea din 27 iulie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Leonid Ialău împotriva lui Vitali Vilkovski privind obligarea restituirii încăperii, evacuarea din imobil, încasarea despăgubirii pentru prejudiciul moral, încasarea despăgubirii pentru prejudiciul material, încasarea cheltuielilor de judecată. S-a obligat Vitali Vilkovski să restituie lui Leonid Ialău încăperea nr.3 cu suprafața de 19,14 m.p. din construcția capitală cu nr. cadastral XXX XXX, folosită cu destinație garaj, situată în XXX XXX. S-a evacuat Vitali Vilkovski cu bunurile personale din încăperea nr.3 cu suprafața de 19,14 m.p. din construcția capitală cu nr. cadastral XXX XXX, folosită cu destinație garaj, situată în XXX XXX. S-a încasat de la Vitali Vilkovski în beneficiul lui Leonid Ialău suma de 200 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru taxa de stat și suma de 6.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică. În rest, acțiunea înaintată de Leonid Ialău împotriva lui Vitali Vilkovski privind încasarea despăgubirilor pentru prejudiciul moral și material și a altor cheltuieli de judecată, s-a respins ca neîntemeiată. Acțiunea reconvențională înaintată de Vitali Vilkovski împotriva lui Leonid Ialău cu privire la declararea valabilității actului juridic de înstrăinare a porțiunii din imobil, recunoașterea dreptului de proprietate asupra încăperii cu destinație garaj și terenului, recunoașterea dreptului de retenție până la despăgubirea cheltuielilor investite și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins integral ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. La 10 august 2023, Vitali Vilkovski, prin intermediul avocatei Angela Procopciuc, a declarat apel împotriva hotărârii din 27 iulie 2023 a Judecătorei Bălți,

sediul central, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii inițiale și admitere integrală a cererii reconvenționale.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 11 martie 2025 a Curții de Apel Nord, s-a respins apelul declarat de Vitali Vilkovski, prin intermediul avocatei Angela Procopciuc, și s-a menținut hotărârea din 27 iulie 2023 a Judecătorei Bălți, sediul central.

19. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, argumentele invocate de apelant sunt neîntemeiate. Referitor la excepția tardivității acțiunii civile, instanța de apel a menționat că aceasta a fost invocată de reprezentantul apelantului deja la etapa examinării fondului cauzei și în pledoarii, adică într-o altă fază a procesului decât faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, astfel cum prevede art. 186¹ din Codul de procedură civilă, motiv din care chestiunea respectivă nu a fost supusă soluționării.

20. Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță a aplicat corect norma de drept corespunzătoare momentului apariției raportului juridic, reținând incidența art. 7 alin. (2) din Codul civil, potrivit căruia legea nouă este aplicabilă situațiilor juridice în curs de realizare la data intrării sale în vigoare. Instanța de apel a subliniat că dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile este condiționat de înregistrarea acestuia în Registrul bunurilor imobile, iar dreptul lui Leonid Ialău asupra construcției cu suprafața de 136,2 m.p. și asupra terenului aferent cu suprafața de 0,0156 ha, situate în XXX XXX, a fost înregistrat și menținut până în prezent.

21. Instanța de apel a mai reținut că din înscrisurile anexate la dosar și din declarațiile părților rezultă că, din anul 2013, Vitali Vilkovski deține posesia și folosința asupra încăperii nr. 3 din construcția situată în XXX XXX. Cu toate acestea, acesta nu deține vreun drept înregistrat în Registrul bunurilor imobile sau un alt drept opozabil proprietarului, care să justifice posesia și folosința asupra încăperii respective. Prin urmare, instanța de apel a considerat corectă concluzia primei instanțe că Leonid Ialău, în calitate de proprietar, este îndreptățit să solicite restituirea încăperii și evacuarea lui Vitali Vilkovski cu bunurile sale personale.

22. Cu privire la pretinsul act juridic de înstrăinare a încăperii nr. 3 și a terenului aferent, instanța de apel a reținut că nu a fost demonstrată existența unei asemenea tranzacții. Instanța a constatat că înscrisul invocat de apelant reprezintă doar o recipisă eliberată din numele lui Rotari Pavel, prin care acesta a indicat că nu are pretenții privind clădirea cu destinație de depozit, care este proprietatea lui Leonid Ialău. Această recipisă nu confirmă încheierea unei tranzacții de vânzare-cumpărare, iar dreptul de proprietate asupra construcției fiind înregistrat pe numele lui Leonid Ialău, eventuala achiziție urma să fie efectuată doar de la acesta.

23. În același context, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată și solicitarea privind recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune. Or, în condițiile în care Vitali Vilkovski nu a demonstrat existența unui temei juridic valabil pentru posesia sa și nici întrunirea condițiilor legale pentru dobândirea dreptului de

proprietate asupra bunului imobil, instanța de apel a menținut concluzia primei instanțe privind respingerea acțiunii reconvenționale.

24. Referitor la dreptul de retenție invocat de Vitali Vilkovski, instanța de apel a reținut că acesta nu poate fi recunoscut în lipsa unui drept sau raport juridic opozabil proprietarului, precum și în lipsa demonstrării condițiilor legale pentru reținerea bunului. În acest sens, instanța de apel a considerat întemeiată concluzia primei instanțe că posesia exercitată fără un temei juridic opozabil proprietarului nu poate genera dreptul de retenție asupra încăperii litigioase.

25. În consecință, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a stabilit corect circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat corespunzător probele administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS ȘI SOLICITĂRILE RECURENTULUI

26. La 19 iunie 2025, avocata Angela Procopciuc, în interesele lui Vitali Vilkovski, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 11 martie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei decizii prin care, cauza să fie restituită la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

27. În motivarea recursului, a invocat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și nemotivată, fiind emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

28. În context, a susținut că instanța de apel nu a examinat în mod efectiv toate argumentele invocate în apel, a preluat formal concluziile primei instanțe și nu a dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate în cauză.

29. A invocat că instanțele au respins greșit excepția tardivității acțiunii inițiale, deși Leonid Ialău ar fi cunoscut încă din anul 2013 despre posesia exercitată de Vitali Vilkovski asupra încăperii litigioase, iar acțiunea a fost depusă abia în anul 2019. În opinia recurentului, dreptul la apărarea posesiei, revendicarea bunului și încasarea plății pentru folosință era supus termenului general de prescripție de 3 ani, care ar fi expirat în anul 2016.

30. De asemenea, a susținut că instanțele au apreciat eronat caracterul posesiei exercitate de Vitali Vilkovski, reținând că aceasta ar fi fost samavolnică. Potrivit recurentului, posesia asupra încăperii nr. 3 ar fi fost dobândită legitim, inițial de la Rotari Pavel, iar ulterior exercitată de Vitali Vilkovski cu bună-credință, în mod public, continuu și sub nume de proprietar, motiv pentru care acesta ar fi fost îndreptățit să invoce dobândirea dreptului de proprietate prin uzucapiune.

31. Recurentul a mai invocat că instanțele au respins neîntemeiat acțiunea reconvențională privind declararea valabilității actului juridic de înstrăinare a încăperii nr. 3 și recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului. În acest sens, a susținut că Vitali Vilkovski ar fi achitat sume de bani pentru procurarea încăperii,

ar fi efectuat investiții în bunul litigios și ar fi exercitat posesia acestuia o perioadă îndelungată, fără opoziția reală a reclamantului.

32. Totodată, a criticat concluziile instanțelor privind dreptul de retenție, susținând că Vitali Vilkovski ar fi suportat cheltuieli necesare și utile pentru îmbunătățirea bunului imobil, iar până la despăgubirea acestora ar fi îndreptățit să rețină bunul în posesia sa. A invocat că instanțele nu au valorificat corespunzător raportul de expertiză și celelalte probe privind lucrările efectuate asupra încăperii litigioase.

33. Recurentul a mai susținut că instanța de apel a aplicat arbitrar normele privind revendicarea bunului, a omis să analizeze dacă proprietarul poate revendica bunul de la un posesor de bună-credință și nu a motivat suficient de ce a exclus aplicarea normelor privind uzucapiunea, retenția și despăgubirea pentru îmbunătățirile efectuate.

34. În final, a invocat și caracterul disproporționat al cheltuielilor de judecată încasate pentru asistența juridică, susținând că suma de 6.000 lei acordată în beneficiul lui Leonid Ialău nu este reală, necesară și rezonabilă în raport cu natura și complexitatea cauzei.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 431 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători”.

36. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

37. Art. 433 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;”

38. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților”.

39. Art. 100 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de chemare în judecată și actele de procedură se comunică participanților la proces și persoanelor interesate, contra semnătură, prin intermediul persoanei împuternicite, prin poștă, cu scrisoare recomandată și cu aviz de primire, prin intermediul biroului executorului judecătoresc, la adresa electronică indicată în cererea de chemare în judecată sau înregistrată prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor,

sau prin alte mijloace care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui, precum și prin delegație judiciară.”

40. Art. 110 din Codul de procedură civilă:

„Termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.”

41. Art. 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească.

Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade.”

42. Art. 113 din Codul de procedură civilă:

„Dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

43. Completul de judecată remarcă faptul că, potrivit art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, acest termen având caracter imperativ și de decădere.

44. Din materialele cauzei rezultă că, prin decizia din 11 martie 2025, Curtea de Apel Nord a respins apelul declarat de Vitali Vilkovski, prin intermediul avocatei Angela Procopciuc, și a menținut hotărârea din 27 iulie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul central.

45. Completul de judecată constată că, la fila 129 din dosar (volumul II), se regăsește cererea depusă de Vitali Vilkovski la 14 martie 2025, prin care acesta a solicitat eliberarea deciziei instanței de apel.

46. Totodată, prin mențiunea aplicată și semnată de recurent pe aceeași cerere, Vitali Vilkovski a confirmat că a primit decizia instanței de apel la 21 martie 2025.

47. Prin urmare, Completul de judecată consideră că termenul de declarare a recursului a început să curgă de la data comunicării deciziei integrale recurentului, respectiv 21 martie 2025, și a expirat la 21 mai 2025.

48. Completul de judecată observă că, ulterior, decizia instanței de apel a fost comunicată și avocatei Angela Procopciuc, prin intermediul poștei electronice, la 2 iunie 2025, fapt confirmat prin actele de la volumul II, fila 130 verso. De asemenea,

potrivit avizului de recepție de la fila 132 din dosar, recurentul a recepționat decizia și la 5 iunie 2025 prin intermediul poștei.

49. Totuși, aceste comunicări ulterioare nu pot fi considerate ca moment de la care începe să curgă un nou termen de declarare a recursului, în condițiile în care recurentul confirmase anterior, prin semnătură, primirea deciziei contestate la 21 martie 2025.

50. Din actele dosarului rezultă că cererea de recurs a fost depusă la 19 iunie 2025, adică după expirarea termenului legal de 2 luni prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

51. Completul de judecată reține că recurentul nu a formulat cerere de repunere în termen și nu a prezentat motive care să justifice depășirea termenului de declarare a recursului.

52. În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termenul de procedură reprezintă intervalul stabilit de lege sau de instanța de judecată, în interiorul căruia participanții la proces trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură.

53. Potrivit art. 111 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege, iar termenul de procedură se instituie inclusiv prin indicarea datei comunicării actului de procedură sau a unei perioade determinate.

54. În conformitate cu art. 113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată, iar nerespectarea termenului atrage decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

55. Având în vedere caracterul imperativ al termenului de recurs, Completul de judecată reține că depunerea recursului peste termen constituie temei de inadmisibilitate, în sensul art. 433 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

56. Prin urmare, recursul declarat de Vitali Vilkovski, prin intermediul avocatei Angela Procopciuc, împotriva deciziei din 11 martie 2025 a Curții de Apel Nord este inadmisibil ca fiind depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut de art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

57. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. b) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Declară inadmisibil recursul depus de Vitali Vilkovski, prin intermediul avocatei Angela Procopciuc, împotriva deciziei din 11 martie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

/semnătură/

Stela Procopciuc

Judecători

/semnătură/

Gheorghe Stratulat

/semnătură/

Ion Munteanu